

Called to War: From Shepherd to Warrior

1. Vilna Gaon, Chabakuk

"חיל אחז ישבי פלשת, אז נכהלו אלופי אדום, אילי מואב יאחזמו רעד".
הגר"א בפירושו לחבקוק, בפיסקא שהושמטה על-ידי הצנזור (התגלות דברי הגר"א הללו וחשיפתם, כמו כל עצם הופעת הגר"א, שנשלח להכין הדרך למשיח, כדברי תלמידו ר' מנשה מאיליה, שייכת גם היא לינהיית בחסדך עם זו גאלת"), אומר:
"אלה השלושה הם שלושה מצרנים של ארץ ישראל", לא מצד הגבול הגיאוגרפי של הארץ בלבד, אלא גם מצרים ומתנגדים לאומה הישראלית. "מואב ממזרח, אדום מזרוב, פלישתים ממערב". ושלוש האומות הללו מבטאות שלשה סוגי התנגדות לישראל מצד אומות העולם. "מואב הוא אבות הטומאה שנטמאו בו ישראל" – על-ידי בנות מואב בשיטים. "אדום הוא אבות הנזיקין שהזיקו לישראל ביותר" – בפגיעה בגוף וברכוש. "ופלשתים הצרו לישראל במאוד ולא הניחו להם שום ממשלה ושלטון" – הפלישתים לא החזיקו אותנו בעבודה זרה, ולא פיתו אותנו בעריות. כל עניינם – התנגדות לשלטון הלאומי שלנו בארץ ישראל.

"The people have heard, they tremble; pangs have taken hold of on the inhabitants of Philistia. Then were the chiefs of Edom afraid, the mighty men of Moab were all taken by trembling; all the inhabitants of Canaan are melted away." (Exodus 15:14-15). These three nations – the Philistines, Edom and Moab – are the three primary tormentors of Israel. They are not merely antagonistic neighboring countries, but fundamentally antagonistic to the people of Israel themselves. Moab from the east, Edom from the south, and the Philistines from the west. These nations represent three kinds of opposition to the Israel. Moab is the father of impurity with which the nations make Israel impure – through the daughters of Moab at Shittim. Edom is the father of damaging the nation of Israel – through physical harm and monetary damage. And the Philistines tormented the people of Israel greatly and did not allow them to set up an independent government in the Land of Israel. The Philistines did not tempt the people with idolatry or tempt them with illicit relations. Their entire goal was to oppose Israelite sovereignty in the Land of Israel.

2. Shmuel I, 17:1-11, 16

- א** וַיֵּאסְפוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת-מַחְנֵיהֶם, לְמַלְחָמָה, וַיֵּאסְפוּ, שְׂכֵה אֶשְׁרָל לַיהוּדָה; וַיִּחַנוּ בֵּין-שׁוֹכָה וּבֵין-עֶזְקָה, בְּאֶפְסַיִם. **1** Now the Philistines gathered together their armies to battle, and they were gathered together at Socoh, which belongeth to Judah, and pitched between Socoh and Azekah, in Ephes-dammim.
- ב** וְשָׂאוּל וְאִישׁ-יִשְׂרָאֵל נֶאֶסְפוּ, וַיִּחַנוּ בְּעֶמֶק הָאֵלָה; וַיַּעֲרְכוּ מִלְחָמָה, לְקָרְאֵת פְּלִשְׁתִּים. **2** And Saul and the men of Israel were gathered together, and pitched in the vale of Elah, and set the battle in array against the Philistines.
- ג** וּפְלִשְׁתִּים עָמְדִים אֶל-הָהָר, מִזֶּה, וַיִּשְׂרָאֵל עָמְדִים אֶל-הָהָר, מִזֶּה; וְהַגִּיא, בֵּינֵיהֶם. **3** And the Philistines stood on the mountain on the one side, and Israel stood on the mountain on the other side; and there was a valley between them.
- ד** וַיֵּצֵא אִישׁ-הַבְּנִים מִמַּחֲנוֹת פְּלִשְׁתִּים, גִּלְיָת שְׁמוֹ מִגֵּית: גְּבָהּוֹ, שֵׁשׁ אַמּוֹת וְזֶרֶת. **4** And there went out a champion from the camp of the Philistines, named Goliath, of Gath, whose height was six cubits and a span.
- ה** וְכִבֹּעַ נְחֹשֶׁת עַל-רֹאשׁוֹ, וְשָׂרְיוֹן קֶשֶׁתָּים הוּא לְבוּשׁ; וּמִשְׁקַל, הַשָּׂרְיוֹן--חֲמִשָּׁת-אַלְפִים שֶׁקֶלִים, נְחֹשֶׁת. **5** And he had a helmet of brass upon his head, and he was clad with a coat of mail; and the weight of the coat was five thousand shekels of brass.
- ו** וּמִצַּחַת נְחֹשֶׁת, עַל-רַגְלָיו; וְכִידוֹן נְחֹשֶׁת, בֵּין כַּתְּפָיו. **6** And he had greaves of brass upon his legs, and a javelin of brass between his shoulders.
- ז** וְחָץ (וְעֵץ) חֲנִיתוֹ, כְּמִנּוֹר אַרְגָּים, וְלַהֲבַת חֲנִיתוֹ, שֵׁשׁ-מֵאוֹת שֶׁקֶלִים בְּרִזָּל; וְנִשְׂא הַצֶּנֶה, הַלֵּךְ לְפָנָיו. **7** And the shaft of his spear was like a weaver's beam; and his spear's head weighed six hundred shekels of iron; and his shield-bearer went before him.

- ח וַיַּעֲמֵד, וַיִּקְרָא אֶל-מַעֲרַכַת יִשְׂרָאֵל, וַיֹּאמֶר לָהֶם, לָמָּה תִצְאוּ לַעֲרֹךְ מַלְחָמָה: הֲלוֹא אֲנֹכִי הַפְּלִשְׁתִּי, וְאַתֶּם עֲבָדִים לְשָׂאוּל--בְּרוּ-לָכֶם אִישׁ, וַיֵּרֵד אֵלָי.
- 8 And he stood and cried unto the armies of Israel, and said unto them: 'Why do ye come out to set your battle in array? am not I a Philistine, and ye servants to Saul? choose you a man for you, and let him come down to me.
- ט אִם-יִוָּכַל לְהִלָּחֵם אִתִּי, וְהָכְנִי--וְהָיִינוּ לָכֶם, לְעַבְדִּים; וְאִם-אֲנִי אוֹכֵל-לוֹ, וְהָפִיתִיו--וְהָיִיתֶם לָנוּ לְעַבְדִּים, וְעַבַּדְתֶּם אֹתָנוּ.
- 9 If he be able to fight with me, and kill me, then will we be your servants; but if I prevail against him, and kill him, then shall ye be our servants, and serve us.'
- י וַיֹּאמֶר, הַפְּלִשְׁתִּי, אֲנִי חֲרַפְתִּי אֶת-מַעֲרָכוֹת יִשְׂרָאֵל, הַיּוֹם הַזֶּה; תֵּנּוּ-לִי אִישׁ, וְנִלְחַמְהָ יַחַד.
- 10 And the Philistine said: 'I do taunt the armies of Israel this day; give me a man, that we may fight together.'
- יא וַיִּשְׁמַע שְׂאוּל וְכָל-יִשְׂרָאֵל, אֶת-דְּבָרֵי הַפְּלִשְׁתִּי הָאֵלֶּה; וַיַּחֲתוּ וַיִּירָאוּ, מְאֹד. {פ}
- 11 And when Saul and all Israel heard those words of the Philistine, they were dismayed, and greatly afraid. {P}
- יז וַיִּגַּשׁ הַפְּלִשְׁתִּי, הַשָּׁכֶם וְהָעֶרֶב; וַיִּתְנַצֵּב, אַרְבָּעִים יוֹם.
- 16 And the Philistine drew near morning and evening, and presented himself forty days.

3. Yeshayahu 48:4

ד מִדַּעַתִּי, כִּי קָשָׁה אַתָּה; וְגִיד בְּרֹזֶל עָרְפֶּךָ, וּמִצְחֶךָ נְחוֹשֶׁה.

4 Because I knew that thou art obstinate, and thy neck is an iron sinew, and thy brow brass

4. Sotah 42b

ויגש הפלשתי השכם והערב אמר ר' יוחנן כדי לבטלן מק"ש שחרית וערבית (שמואל א יז) ויתיב ארבעים יום א"ר יוחנן כנגד ארבעים יום שנתנה בהן תורה

And the Philistine drew near morning and evening. R. Johanan said: To make them omit the recital of the Shema' morning and evening. And presented himself forty days. R. Johanan said: [The period] corresponds to the forty days in which the Torah was given.

5. Malbim, Shmuel I, 17:1

וַיֹּאסְפוּ פְּלִשְׁתִּים, מִסֵּפֶר כִּי בִסוּר רוּחַ ה' מֵרֹאשׁ מַלְכֶם, נִשְׁתָּה גְבוּרַת יִשְׂרָאֵל וְגַבַר אוֹיֵב הַפְּלִשְׁתִּים אֲשֶׁר זֶה מִקְרֹב נִפְלוּ לִפְנֵי יוֹנָתָן לְבָדוּ, עֵתָה עֵרַב לָבֶם לְלַחֹם בְּיִשְׂרָאֵל.

6. Rashi, Shmuel I, 17:8

הֲלֹא אֲנֹכִי הַפְּלִשְׁתִּי. אֵינִי לֹא שָׂר מֵאֵה וְלֹא שָׂר אֶלְפִי, אֵלֹא פְּלִשְׁתִּי כְּאֶחָד מִן הָאֲחֵרִים, וְאֶף עַל פִּי שֶׁנִּלְחַמְתִּי לָהֶם כְּמֵה מִלְחָמוֹת, אֲנִי הִרְגִיתִי חֲפָנִי וּפְנַחֶס, וְשִׁבִיתִי אֶת הָאָרוֹן, וְאַתֶּם נֹעֲשִׂיתֶם עֲבָדִים לְשָׂאוּל, וְלֹא הוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם מִיָּמָיו בְּגְבוּרָתוֹ:

7. Midrash Shmuel 11:1

וַיִּרֶץ אִישׁ בְּנִימִין מֵהַמַּעֲרָכָה וַיָּבֵא שִׁילָה בְיוֹם הַהוּא וּמְדִיו קְרוּעִים וְאֵדְמָה עַל רֹאשׁוֹ - זֶה שָׂאוּל. ר' לוי ור' סימון ורבנן, חד ר' לוי אמר ששים מיל הלך שאול באותו היום. במערכה היה ושמע שנשבו הלוחות והלך וחטפן מיד גלית ובא.

8. Midrash Shmuel, Shmuel I, 17

עד שלא חטא שאול — ובכל אשר יפנה ירשיע — יחריד האויב (ש"א יד). וכיוון שחטא — וישמע שאול וכל ישראל את דברי הפלשתי האלה ויחתו ויראו מאד.

9. Shmuel 1, 11:6

6 And the spirit of God came mightily upon Saul when he heard those words, and his anger was kindled greatly.

וַיָּבֹא רוּחַ אֱלֹהִים עַל-שָׁאוּל, בְּשִׁמְעוֹ (כְּשִׁמְעוֹ) אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה; וַיַּחַר אַפּוֹ, מְאֹד.

10. Shmuel 1, 17:11

11 And when Saul and all Israel heard those words of the Philistine, they were dismayed, and greatly afraid.

יֵא וַיִּשְׁמַע שָׁאוּל וְכָל-יִשְׂרָאֵל, אֶת-דְּבָרֵי הַפְּלִשְׁתִּי הָאֵלֶּה; וַיַּחַתּוּ וַיִּירָאוּ, מְאֹד.

11. Rav Zvi Thau, Le'emunat Iteinu 144

"חטא ישראל, זנה אחרי אלהי נכר, את אניותו העצמית עזב, זנה ישראל טוב".
"כשזנה ישראל טוב, כשנאבד ממנו ערכו העצמי ולא הכיר את יתרונו, עד אשר זנה אחרי אלהי נכר הארץ, נאבד ממנו ג"כ דעת ערכו" – זה שכחה האני' העצמי הלאומי.
וכאשר נשכחה מן העם 'דעת ערכו' מיד ניטל ממנו "זיו החיים האידיאלי, המחיה את האומה ואחורה בגבורה" – שמחת החיים ושאפתם הרוממה, ולכן נתעלמה ממנו "המטרה המוסרית הגבוהה הנמצאת בגדולתם של ישראל בעולם", וזה גרם להחלשת כוחנו הלאומי-המדיני, שהרי באין מטרה מוסרית אין גם רוח גבורה והפץ להגדיל ולהרחיב את בניין החיים.

12. Shmuel I, 17:12-20

12 Now David was the son of that Ephrathite of Beth-lehem in Judah, whose name was Jesse; and he had eight sons; and the man was an old man in the days of Saul, stricken in years among men.

יב וְדָוִד בֶּן-אִישׁ אֶפְרַתִּי הַזֶּה, מִבֵּית לָחַם הַיְּהוּדָה, וְשֵׁמוֹ יֵשׁוּ, וְלוֹ שְׁמֹנֶה בָּנִים; וְהָאִישׁ בְּיָמֵי שָׁאוּל, זָקֵן בָּא בְּאֲנָשִׁים.

13 And the three eldest sons of Jesse had gone after Saul to the battle; and the names of his three sons that went to the battle were Eliab the first-born, and next unto him Abinadab, and the third Shammah.

יג וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת בְּנֵי-יֵשׁוּ, הַגְּדֹלִים--הַלְכוּ אַחֲרֵי-שָׁאוּל, לַמִּלְחָמָה; וְשֵׁם שְׁלֹשֶׁת בְּנָיו, אֲשֶׁר הָלְכוּ בְּמִלְחָמָה--אֱלִיאָב הַבְּכוֹר וּמִשְׁנֵהוּ אַבִּינָדָב, וְהַשְּׁלִישִׁי שָׁמָּה.

14 And David was the youngest; and the three eldest followed Saul.

יד וְדָוִד, הוּא הַקָּטָן; וּשְׁלֹשָׁה הַגְּדֹלִים, הָלְכוּ, אַחֲרֵי שָׁאוּל.

15 Now David went to and fro from Saul to feed his father's sheep at Beth-lehem.--

טו וְדָוִד הֵלֵךְ וָשָׁב, מֵעַל שָׁאוּל, לְרְעוֹת אֶת-צֹאן אָבִיו, בֵּית-לָחַם.

16 And the Philistine drew near morning and evening, and presented himself forty days.

טז וַיִּגַּשׁ הַפְּלִשְׁתִּי, הַשָּׁכֶם וְהָעֶרֶב; וַיִּתְיַצֵּב, אַרְבָּעִים יוֹם.

17 And Jesse said unto David his son: 'Take now for thy brethren an ephah of this parched corn, and these ten loaves, and carry them quickly to the camp to thy brethren.

יז וַיֹּאמֶר יֵשׁוּ לְדָוִד בְּנוֹ, קַח-נָא לְאַחֶיךָ אֵיפֹת הַקִּלְיָא הַזֶּה, וְעֶשְׂרֵה לָחֶם, הַזֶּה; וְהָרַץ הַמַּחֲנֶה, לְאַחֶיךָ.

18 And bring these ten cheeses unto the captain of their thousand, and to thy brethren shalt thou bring greetings, and take their pledge;

יח וְאֵת עֶשְׂרֵת חֲרָצֵי הַחֶלֶב, הָאֵלֶּה, תָּבִיא, לְשֵׁר-הָאֶלֶף; וְאֵת-אַחֶיךָ תִּפְקֹד לְשָׁלוֹם, וְאֵת-עֲרֻבְתָם תִּקַּח.

19 now Saul, and they, and all the men of Israel, are in the vale of Elah, fighting with the Philistines.'

יט וְשָׁאוּל וְהֵמָּה וְכָל-אִישׁ יִשְׂרָאֵל, בְּעִמְקַי הָאֵלֶּה; נִלְחָמִים, עִם-פְּלִשְׁתִּים.

20 And David rose up early in the morning, and left the sheep with a keeper, and took, and went, as Jesse had commanded him; and he came to the barricade, as the host which was going forth to the fight shouted for the battle.

כ וַיִּשְׁכֶּם דָּוִד בַּבֹּקֶר, וַיִּטַּשׁ אֶת-הַצֹּאן עַל-שֹׁמֵר, וַיֵּשָׂא וַיֵּלֶךְ, כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ יֵשׁוּ; וַיָּבֹא, הַמַּעְגָּלָה, וְהַחִייל הַיֵּצֵא אֶל-הַמַּעְרָכָה, וְהָרַעוּ בְּמִלְחָמָה.

13. Alshich, Shmuel I, 17:14

והטעם הוא, כי אלה, להיותם הגדולים לבשו קנאה על היות דוד משיח מלך ועל כן הלכו אחרי שאול למלחמה, כי בו היו חפצים, מברוד אחיהם. ומה גם כי שלושת בניו אליאב ואבינדב ושמה, אשר לכל אחד בפני עצמו אמר שמואל "בזה לא בחר ד'". והיתה טינת קנאה בלבם נגד דוד, באמרם: כי "ודוד הוא הקטן" ויעדיף עליהם כל כך! על כן ושלושה הגדולים הלכו אחרי שאול.

14. Abarbanel, Shmuel I, 17:13

ובא הפסוק הזה כאן להגיד, ששלושת אחי דוד היו מתמידים במלחמה והם ההולכים תמיד אחרי שאול ודוד היה הולך וחוזר ועם כל זה לא מלאם לבם לעשות מה שעשה דוד הקטן מהם

15. Bereishit 37:13-14

יג ויאמר ישראל אל-יוסף, הלא אחיך רעים בשכם--לכה, ואלשלחך אליהם; ויאמר לו, הנני. 13 And Israel said unto Joseph: 'Do not thy brethren feed the flock in Shechem? come, and I will send thee unto them.' And he said to him: 'Here am I.'

יד ויאמר לו, לך-נא ראה את-שלום אחיך ואת-שלום הצאן, והשבני, דבר; ושלחהו מעמק חברון, ויבא שכם. 14 And he said to him: 'Go now, see whether it is well with thy brethren, and well with the flock; and bring me back word.' So he sent him out of the vale of Hebron, and he came to Shechem.

16. Rashi, Bereishit 37:14

מעמק חברון: והלא חברון בהר, שנאמר (במדבר יג כב) ויעלו בנגב ויבא עד חברון, אלא מעצה עמוקה של [אותו] צדיק הקבור בחברון, לקיים מה שנאמר לאברהם בין הבתרים (לעיל טו יג) כי גר יהיה זרעך:

But is not Hebron on a mountain? It is stated: "And they ascended in the south, and he came as far as Hebron" ([Num. 13:22](#)). But [it is to be understood that he sent him] from the deep counsel of the righteous man who is buried in Hebron (i.e., Abraham), to fulfill what was said to Abraham between the parts ([Gen. 15:13](#)). [From Gen. Rabbah 84:13]

17. Divrei Hayamim I, 28:4

ד ויבחר יהוה אלהי ישראל בי מכל בית אבי, להיות למלך על-ישראל לעולם--בי ביהודה בחר לנגיד, ובבית יהודה בית אבי; ובבני אבי--בי רצה, להמליך על-כל-ישראל. 4 Howbeit the LORD, the God of Israel, chose me out of all the house of my father to be king over Israel for ever; for He hath chosen Judah to be prince, and in the house of Judah, the house of my father, and among the sons of my father He took pleasure in me to make me king over all Israel;

18. Shmuel I, 17:21-30

כא ותערך ישראל ופלישתים, מערכה לקראת מערכה. 21 And Israel and the Philistines put the battle in array, army against army.

כב ויטש דוד את-הפלים מעליו, על-גד שומר הפלים, וירץ, המערכה; ויבא, וישאל לאחיו לשלום. 22 And David left his baggage in the hand of the keeper of the baggage, and ran to the army, and came and greeted his brethren.

כג והוא מדבר עמם, והנה איש הפנים עולה גלית הפלשתי שמו מגת ממערות 23 And as he talked with them, behold, there came up the champion, the Philistine of Gath, Goliath by name, out of the ranks of the

מִמְעַרְכוֹת) פְּלִשְׁתִּים, וַיְדַבֵּר, כַּדְּבָרִים
הָאֵלֶּה; וַיִּשְׁמַע, דָּוִד. Philistines, and spoke according to the same words; and David heard them.

כד וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל, בְּרֹאוֹתָם אֶת-הָאִישׁ;
וַיִּנְסוּ, מִפְּנָיו, וַיִּירָאוּ, מְאֹד. 24 And all the men of Israel, when they saw the man, fled from him, and were sore afraid.

כה וַיֹּאמֶר אִישׁ יִשְׂרָאֵל, הֲרֵאִיתָם הָאִישׁ
הָעֹלֶה הַזֶּה--כִּי לְחַרֵּף אֶת-יִשְׂרָאֵל, עָלָה;
וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר-יִכְנֹנוּ יַעֲשֶׂרְנוּ הַמְּלָךְ עֲשָׂר
גְּדוֹל, וְאֶת-בֵּיתוֹ יִתֵּן-לוֹ, וְאֶת בֵּית אָבִיו,
יַעֲשֶׂה חֲפְשֵׁי בְּיִשְׂרָאֵל. 25 And the men of Israel said: 'Have ye seen this man that is come up?
surely to taunt Israel is he come up; and it shall be, that the man who kills him, the king will enrich him with great riches, and will give him his daughter, and make his father's house free in Israel.'

כו וַיֹּאמֶר דָּוִד, אֶל-הָאֲנָשִׁים הַעֹמְדִים עִמּוֹ
לֵאמֹר, מַה-יַּעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר יִכֶּה אֶת-
הַפְּלִשְׁתִּי הַזֶּה, וְהִסִּיר חֲרָפָה מֵעַל
יִשְׂרָאֵל: כִּי מִי, הַפְּלִשְׁתִּי הָעֹרֵל הַזֶּה, כִּי
חַרֵּף, מֵעַרְכוֹת אֱלֹהִים חַיִּים. 26 And David spoke to the men that stood by him, saying: 'What shall be done to the man that kills this Philistine, and removes the disgrace from Israel? for who is this uncircumcised Philistine, that he should have taunted the armies of the living God?'

כז וַיֹּאמֶר לוֹ הָעָם, כַּדְּבַר הַזֶּה לֵאמֹר: כֹּה
יַעֲשֶׂה, לְאִישׁ אֲשֶׁר יִכְנֹנוּ. 27 And the people answered him after this manner, saying: 'So shall it be done to the man that kills him.'

כח וַיִּשְׁמַע אֱלִיאָב אָחִיו הַגָּדוֹל, בַּדְּבָר
אֶל-הָאֲנָשִׁים; וַיַּחַר-אָף אֱלִיאָב בְּדָוִד
וַיֹּאמֶר לְמַה-זֶּה יֵרְדָּתָ, וְעַל-מִי נָטַשְׁתָּ מֵעַט
הַצֹּאן הַהֵנָּה בַּמִּדְבָּר--אֲנִי יָדַעְתִּי אֶת-זְדֹנְךָ
וְאֶת רָע לְבָבְךָ, כִּי לְמַעַן רְאוֹת הַמִּלְחָמָה
יֵרְדָּתָ. 28 And Eliab his eldest brother heard when he spoke unto the men; and Eliab's anger was kindled against David, and he said: 'Why art thou come down? and with whom hast thou left those few sheep in the wilderness? I know thy presumptuousness, and the naughtiness of thy heart; for thou art come down that you might see the battle.'

כט וַיֹּאמֶר דָּוִד, מָה עָשִׂיתִי עִתָּה; הֲלוֹא,
דְּבַר הוּא. 29 And David said: 'What have I now done? Was it not but a word?'

ל וַיִּסָּב מֵאֲצִלוֹ אֶל-מוֹל אַחֵר, וַיֹּאמֶר כַּדְּבַר
הַזֶּה; וַיִּשְׁבְּחֵהוּ הָעָם דְּבַר, כַּדְּבַר הָרִאשׁוֹן. 30 And he turned away from him toward another, and spoke after the same manner; and the people answered him after the former manner.

19. Malbim, Shmuel I, 17:28

ויאמר דוד - כבר בארתי זאת כי דוד אמר זאת כמתמיה על האיש

ישראל ההמוני, שחשב שעל ידי העושר ובת המלך שיעד להמנצח ימצא איש שיתעורר להלחם בעד הפלשתי, ודוד השיב כי הפעולה הגדולה הזאת בעצמה, להינקם ממחרף אלהים חיים ועם ד' צבאות, הוא יותר יקר מכל רכוש ומכל מתן, וזה עצמו השכר היותר גדול מי שיצליח לעשות פעולה מאושרה כזו, ואי אפשר להעלות על הדעת שיקבל שכר בעד דבר טוב ומאושר אשר יעשה, שהדבר בעצמו הוא השכר היותר גדול.

20. Rav Kook, Shemoneh Kevatzim, 3:202

קטנות האמונה וריחוקו של אדם מן הקדושה העליונה בא מתוך שאין בידו לרומם את ערך עצמו, עד שיקבע בלב הרעיון הגדול איך שגדולה אלהית ראויה לו... וביחוד הדבר נוגע לישראל. קרבת האלהים הלאומית צריכה אמונה גדולה של גאות לאומית במדה רוממה כל כך, עד שיקבע בלב הרעיון העליון, שההתגלות האלהית ראויה לה."

21. Rav Yaakov Moshe Charlop, Mei Marom, 6:37

סדרי העבודה בגלות הם בסוד מעוט הירח „לכי ומעטי
את עצמך“ (חולין ס, זא) להיות תמיד מלא פחד וחשדות על
עצמו, וכל מה שיחשוד את עצמו יותר ויותר, וירגיש את פחיתותו,
— יותר ימצא את עצמו מוכשר לעבודה.

אולם סדרי העבודה בגאולה הם בסוד חזרת הירח לקדמותה
ואור השמש שבעתים כאור שבעת ימי בראשית, וכשם שלא היה
שום מעוט באור הירח, כך אין שום מעוט בסדרי העבודה של
הגאולה, כי אם אדרבה גדולת הנפש ואמץ גבורת הלב, וכל מה
שמתגדלים הכשרונות מתרוממים סדרי העבודה.
ולכן כל אלה שהתנוצץ בקרבם אור הגאולה ביחוד בעקבתא
דמשיחא, אינם סובלים שום דכדוך הלב והמעטת הרוח, וסדרי
עבודתם הם ברוממות הדעת, ביופי הגבורה ובהדר קדש של
עטרת תפארת ישראל.

22. Rav Kook, Ikvei HaTzon, 21

אי אפשר שיחול רוח הקודש והמאור האלוקי על ישראל כי אם כשיסיר
מקרב נשמתו את הפחד הרע והפרוע, אשר דבק בו כמכה מלפפת, ממשך
ימי הגלות והרדיפות של שונאיו השפלים והרעים.

23. Menachem Begin, December 21, 1981

Following is a transcript of Prime Minister Menachem Begin's statement to the United States Ambassador, Samuel W. Lewis, as read today by Cabinet Secretary Aryeh Naor and translated from the Hebrew by The New York Times:

Over the last six months, the United States Government has punished Israel three times. On the seventh of June we destroyed the nuclear reactor Osirak near Baghdad. And I don't want to tell you today from whom we received the information that this reactor was about to produce atomic bombs. We did not doubt it. Therefore our action was one of rescue, an act of national self-defense in the highest sense of the term. We saved the lives of hundreds of thousands of citizens, among them tens of thousands of children.

Nevertheless, you announced that you were punishing us, and you breached a signed contract that included dates of deliveries of aircraft.

You don't have the right, from a moral perspective, to preach to us regarding civilian loss of life. We have read the history of World War II, and we know what happened to civilians when you took action against the enemy. We have also read the history of the Vietnam War, and your concept of "body counts." We always make efforts to prevent casualties among civilians, but sometimes this is unavoidable, as happened in the bombing of the P.L.O. headquarters. Nevertheless, you punished us, and you suspended the delivery of F-15's...

What kind of talk is this, "punishing Israel?" Are we a vassal state of yours? Are we a banana republic? Are we 14-year-olds who, if we misbehave, we get our wrists slapped? ... You are trying to make Israel a hostage to the memorandum of understanding... The people of Israel have lived 3,700 years without a memorandum of understanding with America and will continue to live without it another 3,700 years. In our eyes, it is a cancellation of the memorandum.

24. Shmuel I, 17:31-39

- לא** וישמעו, הדברים, אשר, דבר דוד; ויגדו לפני-שאול, ויקחהו. **31** And when the words were heard which David spoke, they rehearsed them before Saul; and he was taken to him.
- לב** ויאמר דוד אל-שאול, אל-יפל לב-אדם עליו; עבדך ילך, ונלחם עם-הפלשתי הזה. **32** And David said to Saul: 'Let no man's heart fail within him; thy servant will go and fight with this Philistine.'
- לג** ויאמר שאול אל-דוד, לא תוכל לקחת אל-הפלשתי הזה, להלחם, עמו: כי-נער אתה, והוא איש מלחמה מנערו. **33** And Saul said to David: 'Thou art not able to go against this Philistine to fight with him; for thou art but a youth, and he a man of war from his youth.'
- לד** ויאמר דוד אל-שאול, רעה הנה עבדך לאביו בצאן; ובא הארי ואת-הדוב, ונשא שם מהעדר. **34** And David said unto Saul: 'Thy servant kept his father's sheep; and when there came a lion, or a bear, and took a lamb out of the flock,
- לה** ויצאתי אחריו והפתיו, והצלתי מפיו; ויקם עלי--והחזקתי בזקנו, והפתיו והמיתיו. **35** I went out after him, and smote him, and delivered it out of his mouth; and when he arose against me, I caught him by his beard, and smote him, and slew him.
- לו** גם את-הארי גם-הדוב, הכה עבדך; והנה הפלשתי הערל הזה, כאחד מהם, כי חרף, מערכת אלהים חיים. **36** Thy servant smote both the lion and the bear; and this uncircumcised Philistine shall be as one of them, seeing he hath taunted the armies of the living God.'
- לז** ויאמר, דוד, יהוה אשר הצלני מיד הארי ומיד הדב, הוא יצילני מיד הפלשתי הזה; ויאמר שאול אל-דוד לך, ויהנה יהנה עמך. **37** And David said: 'The LORD that delivered me out of the paw of the lion, and out of the paw of the bear, He will deliver me out of the hand of this Philistine.' And Saul said unto David: 'Go, and the LORD shall be with thee.'
- לח** וילבש שאול את-דוד מדיו, ונתן קובע נחשת על-ראשו; וילבש אתו, שריון. **38** And Saul clad David with his apparel, and he put a helmet of brass upon his head, and he clad him with a coat of mail.
- לט** ויחגר דוד את-חרבו מעל למדיו ויאכל לקחת, כי לא-נסה, ויאמר דוד אל-שאול לא אוכל לקחת באלה, כי לא נסיתי; ויסרם דוד, מעליו. **39** And David girded his sword upon his apparel, and he essayed to go[, but could not]; for he had not tried it. And David said unto Saul: 'I cannot go with these; for I have not tried them.' And David put them off him.

25. R' Yehoshua Bachrach, Yafut Malchut U'Zemiro, 72

יש להניח כי לא הופתע שאול בכלל. כי בסתר לבו קיוה וציפה לבואו כל אותם ארבעים הימים.

אמנם הוא שילח אותו מפני המלחמה, כי לא עת לנגן היא, אבל הסיבה האמיתית היתה, כי ידוע ידע שאול את סגולותיו של דוד, שהוא גם גבור חיל ואיש מלחמה וד' עמו, ומזה היה שאול מפחד, שלא יראה את גבורתו במלחמה הזאת, ועל כן שלחו לרעות את צאן אביו בית לחם — — —

אבל עתה בהתקרבו יום הארבעים, ועד עכשיו לא קם אף אחד מגבורי שאול להלחם עם הפלשתי הזה. וגם יהונתן בנו לא קם, והוא שר האלף, אשר לו החרב השניה בישראל (ש"א יג, ב, כב). הנה עתה התחיל לבו של שאול הומה אל דוד, והיה מהרהר בו חליפות. כי מאד רצה שיבוא כגבור להושיע, ובכל זאת, גם לא רצה לראות בנצחונו.

26. Shmuel I, 4:12

יב וַיֵּרָץ אִישׁ-בְּנֵימִן מִהַמְעִרְכָה, וַיָּבֵא שְׁלֵה בְיָוֶם הַהוּא; וַיִּמְדֵּיו קָרְעִים, וַיֵּאָדְמָה עַל-רֹאשׁוֹ. **12** And there ran a man of Benjamin out of the army, and came to Shiloh the same day with his clothes rent, and with earth upon his head.

27. Midrash Shmuel 11:1

וירץ איש בנימין מהמערכה ויבא שילה ביום ההוא ומדיו קרועים ואדמה על ראשו - זה שאול.
ר' לוי ור' סימון ורבנן, חד [ר' לוי] אמר ששים מיל הלך שאול באותו היום. במערכה היה ושמע שנשבו הלוחות והלך וחטפן מיד גלית ובא.

28. Shmuel I, 18:4

ד וַיִּתְפָּשֵׁט יְהוֹנָתָן, אֶת-הַמְּעִיל אֲשֶׁר עָלָיו, וַיִּתְּנֶהוּ, לְדָוִד; וַיִּמְדֵּיו, וַיַּעַד-חַרְבּוֹ וַיַּעַד-קֶשֶׁתוֹ וַיַּעַד-חֲגָרוֹ. **4** And Jonathan stripped himself of the robe that was upon him, and gave it to David, and his apparel, even to his sword, and to his bow, and to his girdle.

29. Bamidbar 20:25-26

כה קח, אֶת-אַהֲרֹן, וְאֶת-אֶלְעָזָר, בְּנֵוֹ; וְהַעַל אֹתָם, הַר הַקָּדֵשׁ. **25** Take Aaron and Eleazar his son, and bring them up unto mount Hor.

כו וְהַפָּשַׁט אֶת-אַהֲרֹן אֶת-בְּגָדָיו, וְהִלְבַּשְׁתָּם אֶת-אֶלְעָזָר בְּנֵוֹ; וְאַהֲרֹן יֵאָסֵף, וּיָמָת שָׁם. **26** And strip Aaron of his garments, and put them upon Eleazar his son; and Aaron shall be gathered unto his people, and shall die there.'

30. Rashi, Shmuel I 37:38

ויואל ללכת. תרגם יונתן: ולא אבה למיזל. יש תיבות משמשות לשון וחילופו,

31. Rashi, Shmuel I, 17:38

את דוד מדיו. נהפכו להיות כמדת דוד משנמשח בשמן המשחה, אף שהיו של שאול שהיה גבוה מכל העם משכמו ומעלה (לעיל ט ב), וכיון שראה שאול כן, הכניס בו עין הרע, והרגיש דוד בדבר: